

vendt. Jeg vil blot erindre om, at Møen nu er paa 3dje Maaned affaaen fra Forbindelse med Sjælland undtagen ved Isbaad, og hvad det vil sige for en D, der dog har en Befolkning af en 14—15,000 Mennesker, og har en ikke ringe Eksport af Landbrugsprodukter, som ikke ere lette at transportere, vil enhver Landmand straks kunne indse. Jeg er overbevist om, at der alene i denne Vinter er tabt for Erhvervet paa Møen saa meget, som der overhovedet kan være Tale om, kunde kaldes spildt ved dette Anlæg. Jeg tror derfor, at man med god Tryghed kan stemme for den her foreslaaede Bevilling, saa at dette kan blive gjort saaledes, at vi snarest muligt kunde opnaa dette lille Fremskridt. Det er mig sagt af jagthyndige, af Folk paa Stedet, som ere særlig jagthyndige, at, dersom vi havde haft disse Brohoveder i denne Vinter, vilde det med det nuværende Dampstib, der gaar der nede, have været muligt at holde Forbindelsen med Dampstib vedlige under hele Isperioden. Jeg skal føje til, at det er forholdsvis lettere at holde denne Søforbindelse aaben mellem Kallehave og Koster end selv mellem Madsnæs og Falster, fordi Storstrømmen der selvfølgelig skaber mere Drivis og Pakis, som det er langt vanskeliggere at passere, end hvor der, som ved Koster—Kallehave hurtig lægger sig fast Is, hvori der kan holdes en Kende aaben. Er først en saadan fast Is lagt, vil et Dampstib, der under Isperioden ikke har andet at gøre end at holde denne Kende aaben, utvivlsomt kunne gøre det. Der blev under Behandlingen af denne Sag i Fjor gjort nogle tekniske Indvendinger med Hensyn til Konstruktionen af disse Broer, idet der blev rejst Tvivl om, hvor vidt de fuldt ud egnede sig til at indgaa som Led i en fremtidig fast Bro. Dette blev henstillet til den højtærede Indenrigsminister, og han lovede da at tage denne Side af Sagen under nærmere Overvejelse, om der maatte være saadanne Hensyn at tage, der kunde foranledige Endringer i det tekniske ved disse Broers Anlæg, navnlig med det Hensyn for D. at

dette maatte kunne gøres, uden at Sagens Gennemførelse paa nogen Maade udsættes. Thi var det muligt, vilde det være i høj Grad ønskeligt, om de her foreslaaede Færgebroer kunde tjene til Brug i den kommende Vinter. — Vi kunne maasse faa en lige saa stræng Vinter ad Aare som i Aar. Med disse Bemærkninger vil jeg anbefale det foreliggende Forslag.

Buff: Ja, den Gang denne Sag, som det ærede Medlem, der nu satte sig, omtalte, sidst var for i Fjor, havde vi en meget levende Debat om den. Vi havde endogaa Navneoppraab — det var en Afstemning i et Aftenmøde. Den Gang stemte jeg imod at bevilge disse Penge til disse Brohoveder, og min Afstemning var paa ingen Maade paavirket, hverken personlig eller saglig i den Forstand, at jeg vilde gaa imod det ærede Medlem fra Møen (Bojsen), saaledes, at jeg særlig skulde glæde mig ved ikke at stemme for det, som han anbefalede, ligesaa lidt som jeg har nogen som helst Grund til at være imod, at vi skulde hjælpe Møen. Jeg erkender fuldelig, at i en saadan Isvinter, som vi for Eksempel have haft i Aar, viser det sig netop her i Landet, at de sydlige Der mere end nogen anden Landsdel ved Isen udsættes for at blive affaarne fra Forbindelsen med Omverdenen. Jeg stemte kun imod denne Bevilling i Fjor af den Grund, at efter de Forhandlinger, som jeg havde været med til paa et andet Sted om denne Sag, saa vel som efter de Forhandlinger, der havde været førte her i Salen, fik jeg den Overbevisning, at vi ved at bevilge dette forhindrede Jærnbanen. Og da jeg indrømmer, at vi Syder have faaet Baner, om end langt fra saa mange, som vi skulle have, saa under jeg ogsaa andre Jærnbaner, og jeg vil for mit personlige Bedkommende nødig lægge Hindringer i Vejen for, at ogsaa andre saa Jærnbaner. Jeg er fuldstændig enig i den udførlige Motivering, som det ærede Medlem for Ruds Beddy (Pauher) kom med i Aar, hvori han ud-